

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C76 – WEL7**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en
Armoedebeleid

van 5 januari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het project beeldvorming	3
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over Q-koorts en de gevaren voor de volksgezondheid	6
Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan vrijwilligers bij Tele-Onthaal	8

■

Voorzitter: de heer Tom Dehaene

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het project beeldvorming

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de verenigingen die ageren tegen armoede en de verschillende overheden in dit land werken al sinds de publicatie van het Algemeen Verslag over de Armoede uit 1994 aan een betere beeldvorming over mensen in armoede. Zo wil men de bevolking beter sensibiliseren over armoede en de gevolgen ervan. Daarnaast beoogt men een betere sociale inclusie van mensen die in armoede leven.

Het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, startte in 2006 een project om de beeldvorming over mensen in armoede te verbeteren. Het opzet van dit project is tweeledig. Ten eerste wil men met het project de internationale dag van verzet tegen armoede, die op 17 oktober valt, ondersteunen als jaarlijks symbool van de strijd tegen armoede. Ten tweede wil het Vlaams Netwerk zo het eigen communicatiebeleid uitbouwen, opdat men beter zou kunnen communiceren over armoede en ook de stem van mensen die in armoede leven, luider op het publieke forum te laten weerklinken. Bovendien wil men de verschillende verenigingen die deel uitmaken van het Vlaams Netwerk ondersteunen bij de uitvoering van hun communicatiebeleid.

De financiering van dit project gebeurde met subsidies van de Nationale Loterij. De Nationale Loterij heeft een lange traditie in het toekennen van subsidies aan “instellingen die ijveren voor het algemene of materiële of morele welzijn van de bevolking” en aan “verenigingen zonder winstoogmerk die als doel hebben de armoede te bestrijden”. Omdat het project moet worden verlengd, had het Vlaams Netwerk gehoopt ook de komende jaren op de steun van de Nationale Loterij te kunnen rekenen. Maar dat gebeurt niet.

Als gemeenschapssenator heb ik in het federale parlement de vraag voorgelegd aan minister Reynders, want hij is verantwoordelijk voor de Nationale Loterij. Bovendien ben ik van mening dat dit vanuit het perspectief van een horizontaal beleid een taak is van iedereen, en niet enkel van de staatsecretaris voor armoedebestrijding. Hij stuurde me wel een beetje met een kluitje in het riet. Hij is immers niet bereid om uit de pot van algemene nationale middelen bij te springen. Hij schuift de hete appel door naar de staatssecretaris voor Armoedebestrijding, de heer Courard. Minister Reynders vindt dat de staatsecretaris dat met zijn middelen moet oplossen, wat dus zou betekenen dat het totale budget bestemd voor armoedebestrijding zal verminderen.

Mevrouw de minister, u erkent in uw beleidsnota expliciet het belang van een correcte beeldvorming van de publieke opinie over personen die in armoede leven. U geeft zelf aan dat men de schuld van armoede bij de mensen zelf legt omdat men de diepere oorzaak ervan niet kent. De beeldvorming is verkeerd. Ik citeer uit uw beleidsnota: “Mensen in armoede zouden lui, spilzuchtig, drankzuchtig, onverantwoord zijn. Een dergelijke verklaring doet het vaak goed bij de publieke opinie maar zet weinig zoden aan de dijk. Ze is immers sterk beschuldigend, gaat voorbij aan de maatschappelijke processen die armoede veroorzaken en belemmert daarmee een doeltreffend armoedebestrijdingsbeleid. Dit gebrek aan kennis ligt mee aan de basis van de drempels waar mensen in armoede op verschillende levensdomeinen mee geconfronteerd worden. Het opzetten van een correcte beeldvorming naar de samenleving is binnen het begripbaar maken van armoede een eerste aanzet. Wat men niet kent, kan men niet begrijpen.”

U hebt zo het probleem perfect verwoord. Belangrijk is dat u in uw beleidsnota ook meedeelt dat u in overleg met alle betrokken actoren acties zult opzetten om bij te dragen aan een betere beeldvorming. Gezien de precaire situatie van het Vlaams Netwerk van verenigingen

waar armen het woord nemen lijkt het moment van actie me aangebroken. Graag had ik u daarom een aantal vragen voorgelegd, ook in het licht van de komende interministeriële conferentie.

Welke maatregelen zult u nemen opdat het project alsnog zou kunnen doorgaan? Hebt u over dit probleem contact opgenomen met de staatssecretaris voor Armoedebestrijding? Zo ja, wat is het resultaat van het overleg? Welke afspraken zijn er gemaakt? Zo nee, hebt u al een initiatief genomen om het probleem bij de staatssecretaris aan te kaarten? Welke acties hebt u, conform de beleidsnota, opgezet of zult u opzetten om bij te dragen aan een betere beeldvorming van personen in armoede? Met welke betrokken actoren is hierover al overlegd of zal worden overlegd?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij deze vraag, want beeldvorming inzake armoede is belangrijk. Sta me toe om het debat een beetje te verbreden. Het onbegrip voor mensen in armoede staat in schril contrast met het groeiende aantal mensen dat met armoede wordt geconfronteerd of voortdurend tegen de armoedegrens aanzit.

Enkele dagen geleden sprak ik met een alleenstaande moeder met kinderen die echt niet tot de groep van typische generatiearmen komt. Wel, die vrouw heeft een gebit nodig, maar kan dat gewoonweg niet betalen. Haar loon is gewoon te klein. Het aantal mensen dat tegen de grens van de armoededrempel aanzit, stijgt, en de samenleving is zich daar niet van bewust. In de voorbije kerstperiode ergerde ik me mateloos aan de berichtgeving op de radio. Bij het begin van de kerstperiode ging het steevast over mensen die op vakantie vertrekken. Camera-ploegen trokken naar Zaventem om te kijken hoe lang de wachtrijen zijn. Toen het begon te vriezen, stonden de daklozen en het armoedeprobleem ineens op de agenda. De eerste minister kwam vertellen dat we allemaal een arme in huis moeten halen. Het blijft echter vriezen, maar het onderwerp krijgt niet meer die belangstelling. Het gaat plots over 'shoppen-shoppen-shoppen' en het breken van records van betalingen via kredietkaarten. We zijn pas gekomen van de feesten en we breken nieuwe records met de solden. Er zijn nooit zoveel zaken in solden verkocht. Daar draait mijn maag toch van om.

Ik heb al gezegd dat er heel veel werk is rond de beeldvorming, de sensibilisering. In het rijke Vlaanderen gaat het met steeds meer mensen absoluut niet goed. Ik kan niet genoeg herhalen dat we niet weten hoeveel mensen die voltijds werken met 1000, 1100 of 1200 euro per maand moeten rondkomen. Ik heb het dus niet over leefloontrekkers, die 750 euro krijgen. We zijn ons daar veel te weinig van bewust. Ik sluit me dan ook aan bij de vraag van mevrouw Franssen. Die beeldvorming is immens belangrijk. Het gaat dan niet alleen over generatiearmen, maar vooral over de steeds groter wordende groep van mensen die flirten met de armoede. Als ze even ziek zijn of een nieuw gebit nodig hebben, raken ze er niet meer uit. Daar moeten we iets aan doen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Franssen, hoewel ik op een bepaald moment niet goed wist welke richting ze uitging. Mevrouw Franssen had het over federaal minister Reynders en de Nationale Loterij. Ik was toen in gesprek met een andere collega. In de schriftelijke versie van de vraag vond ik daarover echter niets terug.

Ik sluit me wel aan bij de essentie van de vraag en de bemerkingen van mevrouw Vogels. We worden daar allemaal mee geconfronteerd. Ik denk dan niet alleen aan alleenstaande ouders, maar steeds meer groepen in de maatschappij flirten met de armoedegrens.

Recent werd mijn aandacht getroffen door een andere groep, namelijk zelfstandigen die failliet gaan. Wat me vooral trof, is dat een slagerij van een gezin met drie kinderen in

moelijkheden kwam omdat in de buurt een grote voedselketen de deuren opende. Die mensen durfden geen beroep te doen op de collectieve schuldenregeling omdat ze een enorm risico liepen om het eigen huis kwijt te spelen. Dat is de absurditeit in het kwadraat. Wat moet een gezin met drie kinderen niet betalen aan huur! Die mensen moeten eerst al een huis vinden dat groot genoeg is om er met hun drie kinderen te wonen.

We moeten toch oplossingen vinden voor dergelijke gevallen. Ik denk toch dat we er allemaal van overtuigd zijn dat de eerste vereiste om uit de armoede te blijven, het beschikken over een eigendom, een eigen woonst is. Dat geeft een grote zekerheid om niet in de armoede terecht te komen. Degenen die het OCMW kennen, weten dat een van de grote problemen is dat mensen niet beschikken over een eigen woonst, zeker als ze drie kinderen hebben.

We moeten inderdaad vaststellen dat steeds meer groepen binnen onze maatschappij flirten met de armoedegrens. Die mensen zijn beschaamd, waardoor ze niet gemakkelijk de stap zetten naar hulpverlenende organisaties. Ze komen terecht in een vicieuze cirkel. Het gaat dan van kwaad naar erger. We moeten dus inderdaad werk maken van de beeldvorming en waar mogelijk zorgen voor beleidsmatige bijsturingen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst ingaan op de zaken die mevrouw Franssen aanhaalt. De subsidiëring van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen behoort tot de bevoegdheid van minister Vandeurzen. Ik heb vernomen dat verschillende projectsubsidies voor het Vlaams netwerk in 2010 worden stopgezet. Het communicatieproject van de Nationale Loterij is daar een van. We hebben gemerkt dat verschillende beleidsdomeinen die via de Nationale Loterij extra middelen ter beschikking kregen, nu blijkbaar minder krijgen. Een aantal toch wel zinvolle initiatieven krijgen toch wel wat minder middelen dan voorheen.

In 2009 was voor het communicatieproject van de Nationale Loterij 69.440 euro uitgetrokken om een van die projecten van de vereniging waar armen het woord nemen te subsidiëren. Binnen de beschikbare begrotingskredieten heeft de bevoegde minister inspanningen geleverd om het wegvallen van die projectsubsidies enigszins op te vangen. Zo heeft hij aan het Vlaams Netwerk onder meer een projectsubsidie van 25.000 euro toegekend om de prioritaire thema's van dat verticale armoedeoverleg binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin proactief op te volgen. Dat is uiteraard zeer lovenswaardig. Ik hoop dat andere collega's dat initiatief zullen volgen. Op die manier komen er extra middelen bij om een aantal geloofwaardige projecten door de vereniging waar armen het woord nemen te laten uitbouwen. De structurele basissubsidie aan het Vlaams netwerk blijft in 2010 ongewijzigd. Daar verandert dus niets aan.

Over deze problematiek heb ik zelf ook contact opgenomen met mijn collega Courard. Ik heb hem op 30 november een brief geschreven waarin ik uitleg dat de vereniging waar armen het woord nemen voor ons dé stakeholder is, waar we heel veel belang aan hechten. We hebben gevraagd om na te gaan of hij op de een of andere manier het wegvallen van de middelen van de Nationale Loterij kan compenseren. Ik kan u meedelen dat er volgende week een overleg is gepland tussen zijn en mijn kabinet om te zien hoe het verder zal lopen en hoe we een oplossing kunnen vinden.

Ik deel de wens van de verschillende leden van de commissie. We moeten werk maken van een goede beeldvorming. Voor die beeldvorming moeten we een aantal initiatieven nemen. Daarin moeten een aantal structurele issues worden aangedragen. Er mag niet alleen worden gefocust op daklozen – dat is immers maar een klein percentage van de mensen die in armoede leven –, de armoede is veel verder verspreid en is gedeeltelijk structureel verankerd omdat grotere groepen van gezinnen op de rand zitten van het basisinkomen dat een gezin nodig heeft om van te kunnen leven.

We moeten er vooral voor zorgen dat die beeldvorming wordt verbreed. We moeten duidelijker focussen op de structurele drempels en op de toevalligheden die mensen kunnen overkomen en waardoor ze terecht komen in een situatie waarbij ze heel dichtbij de armoedegrens staan. We zullen dit initiatief zeker nemen en rekening houden met de bezorgdheden die hier zijn geuit.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Op Vlaams vlak zit het project al in zijn stroomlijningsniveau. Ik zal ook op federaal niveau mee aan de kar duwen om dit project blijvend te ondersteunen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over Q-koorts en de gevaren voor de volksgezondheid

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Mijnheer de minister, dit is een misschien wat vreemde vraag. De Q-koorts wordt immers meer in verband gebracht met geiten. Het is echter een ziekte die niet zonder gevaar is voor de mensen.

Op 10 december meldden verschillende media dat volgens de dienst Infectieziektebestrijding in Vlaanderen reeds negentien mensen besmet zijn met de Q-koorts, die in de volksmond ook wel de geitenziekte wordt genoemd. Intussen is de actualiteitsstorm al wat geluwd. Toch moet deze ziekte ook in de toekomst verder worden opgevolgd.

De Q-koorts is een ziekte die niet zonder gevaar is. Ze wordt veroorzaakt door een bacterie die vrijkomt bij spontane abortussen van besmette melkgeiten. De bacterie kan via de wind worden overgedragen maar ook door geiten, koeien, schapen, honden, katten en vogels. Ook via de inademing van mest of stof, het drinken van besmette melk of het eten van onvoldoende gebakken vlees kan de mens besmet worden.

De symptomen van Q-koorts doen in sterke mate aan griep denken. Bovendien kan de ziekte hart- en longfalen veroorzaken, al dan niet met fatale afloop. In Nederland overleden reeds elf mensen aan de ziekte. In Vlaanderen zijn er nog geen overlijdens, maar het is onwaarschijnlijk dat het bij die negentien besmettingen is gebeven vermits bij een longinfectie niet automatisch het verband wordt gelegd met de geitenziekte. Het is de bedoeling overlijdens in Vlaanderen ten gevolge van deze ziekte te vermijden. Daartoe kan men enkele maatregelen nemen.

Zo kan de ziekte bij de bron worden bestreden, bij de dieren dus. Daarvoor is uw collega minister-president Peeters bevoegd. Men kan echter ook besmetting voorkomen door inenting. Ook bij het uitbreken van de ziekte is behandeling met antibiotica mogelijk. Op die manier kunnen grotere risico's voor de patiënt vermeden worden.

Uit de media hebben we al vernomen dat er geen algemene vaccinatie komt, om de simpele reden dat er nog geen degelijk vaccin beschikbaar is. Er is enkel een Australisch vaccin dat nog niet helemaal op punt staat. Het lijkt me nuttig om de situatie te monitoren en na te gaan wat de mogelijkheden zijn om de ziekte binnen de perken te houden. Indien de ziekte verder zou uitbreken, kan het nuttig zijn om op zijn minst de veehouders en mensen die vaak in contact komen met dieren, zoals veeartsen, in te enten.

De ziekte heeft zich tot nu toe nog niet verder uitgebreid in ons land. Toch moeten we voorbereid zijn omdat de bacterie heel lang kan overleven en dus plots opnieuw verder kan uitbreiden.

Mijnheer de minister, kunt u de gevaren van deze Q-koorts voor de volksgezondheid inschatten? Zult u een initiatief nemen om de bevolking te informeren over de gevaren van de Q-koorts? Zult u, indien de ziekte verder uitbreekt en grotere vormen aanneemt, het mogelijk maken dat veehouders worden ingeënt tegen het virus? Zult u permanent overleggen met de minister van Landbouw? Ik heb vernomen dat er intussen ook overleg is geweest met federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid Onkelinx en met minister-president Peeters. Het gaat immers over een thema waar de gemeenschappen niet uitsluitend voor bevoegd zijn. Wat was het resultaat daarvan? Welke maatregelen zult u verder nemen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: De ziekte veroorzaakt in Vlaanderen op dit moment sporadisch ziektegevallen bij de mens zoals dat in grote delen van de wereld het geval is. Of deze ziekte een belangrijk probleem wordt voor de volksgezondheid, hangt nauw samen met de vraag of de ziekte ook in de Vlaamse landbouwbedrijven zal toenemen in de toekomst.

De minder intensieve melkgeiten- en melkschapenkweek in Vlaanderen ten opzichte van Nederland doet vermoeden dat de kans op een even grote uitbreiding van de ziekte als in Nederland beperkt is. Wel noodzaakt de situatie in Nederland om meer waakzaamheid en toezicht op de ziekte. Mijn diensten hebben dat de afgelopen jaren al gedaan.

In Nederland heeft men grotere boerderijen en dus grotere concentraties. Het aantal gevallen is zodanig gespreid dat er geen relatie kan worden teruggevonden tussen de aanwezigheid van Vlaamse geitenboerderijen en de gevallen die bij mensen zijn vastgesteld. Op dit moment is er dan ook nog geen aanleiding om te denken dat er een groter risico zou zijn. De situatie in Nederland noopt echter wel tot grotere waakzaamheid, zoals eerder al gezegd.

Naar aanleiding van een breed overleg met alle betrokken partijen, hebben de minister-president, die bevoegd is voor Landbouw, en ikzelf de problematiek op 10 december 2009 aan het brede publiek bekendgemaakt door middel van een actieve perscommunicatie.

Het Agentschap Zorg en Gezondheid heeft het voorbije jaar al verschillende initiatieven genomen om artsen in de regio te sensibiliseren en aan te zetten tot verhoogde waakzaamheid. Zo was er herhaald overleg tussen de diensten Infectieziektebestrijding in Nederland en Toezicht Volksgezondheid in Vlaanderen, werden informatieve berichten verstuurd aan artsen in de risicogebieden, werden berichten gepubliceerd in twee nummers van het Vlaams infectieziektebulletin voor artsen, en werd technische informatie gepubliceerd voor artsen op de website van het Agentschap Zorg en Gezondheid.

De doelstelling hiervan is om de ziekte bij de mens tijdig te diagnosticeren en te behandelen, tijdig te melden en op die manier beter in kaart te kunnen brengen. Verder heeft het Agentschap Zorg en Gezondheid op zijn website uitgebreide informatie ter beschikking gesteld over de ziekte met frequent gestelde vragen en bijbehorende antwoorden.

De dit jaar geactualiseerde regelgeving over de meldingsplicht voor artsen en hoofden van klinische laboratoria vermeldt ook expliciet de Q-koorts, terwijl de ziekte voordien meldingsplichtig was binnen een bredere omschrijving van een groep van ziekten, namelijk de rickettsiosen.

Burgers die werkzaam zijn op melkschapen- en melkgeitenhouderijen werden geïnformeerd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) door middel van een omzendbrief op 10 december 2009.

Op 20 december laatstleden heeft het Agentschap Zorg en Gezondheid op mijn vraag een informatievergadering georganiseerd voor de provinciebesturen van Antwerpen en Limburg, waarop ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) was uitgenodigd.

Het menselijke vaccin speelt een beperkte rol in de strijd tegen deze ziekte die van dieren op mensen overgaat en niet van mens op mens. Het beschermen van veehouders gebeurt in de eerste plaats door de ziekte bij dieren op bedrijven te bestrijden door de toepassing van

bioveiligheidsnormen op de landbouwbedrijven, een verhoogde monitoring van de ziekte, een goede aanpak van besmette bedrijven en de eventueel aanvullende vaccinatie van dieren.

De vraag naar de wenselijkheid van het gebruik van een menselijk vaccin in België zal op verzoek van mijzelf door minister Onkelinx voorgelegd worden aan de Hoge Gezondheidsraad.

Ik zal in overleg met de Vlaamse minister van Landbouw en met het FAVV, bevoegd voor de bestrijding van dierenziekten in de landbouw, de situatie blijven monitoren en beheersen zodat de kans op een volksgezondheidsprobleem klein blijft. Het uitroeien van de ziekte in de letterlijke zin van het woord kan niet als doelstelling naar voren worden geschoven, aangezien de ziekte wereldwijd in sporadische vorm voorkomt, niet alleen bij geiten en schapen, maar ook bijvoorbeeld bij runderen.

Zowel tijdens het overleg op 10 december 2009 als tijdens de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 14 december 2009 heb ik deze problematiek aangekaart bij mijn federale collega. Daarbij werden afspraken gemaakt om de gepaste maatregelen te nemen, zowel op het vlak van diergezondheid als op het vlak van menselijke gezondheid.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad niet nodig om paniek te zaaien. Het is een kwestie van waakzaamheid om ervoor te zorgen dat ingeval van een uitbreiding van de ziekte, het voorbereidende werk klaar is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan vrijwilligers bij Tele-Onthaal

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de minister, kort voor het kerstreces was er een aantal mediaberichten over het tekort aan vrijwilligers bij Tele-Onthaal. De organisatie is bereikbaar via telefoon en werkt bewust enkel met vrijwilligers die zij zelf opleidt en begeleidt.

Tele-Onthaal beantwoordt jaarlijks meer dan 120.000 oproepen en werkt momenteel met iets meer dan 400 vrijwilligers. Wij stellen echter vast dat het steeds moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden. Tele-Onthaal wijt dit aan het veranderende profiel van de vrijwilliger. Dat hebben wij ook in onze resolutie duidelijk naar voren gebracht. De vrijwilliger van vandaag is niet meer dezelfde als de vrijwilliger van 10 à 15 jaar geleden. Toen sloot iemand zich aan bij een organisatie en deed hij of zij wat er moest gebeuren. Vandaag kiest zo iemand bewust voor een bepaald engagement en gaat hij of zij daar veel selectiever mee om.

In het regeerakkoord noemt de Vlaamse Regering het vrijwilligerswerk een aantal keer de steunpilaar van het maatschappelijk bestel. De regering neemt zich voor om het vrijwilligerswerk actief te ondersteunen en te promoten.

Naar aanleiding van dit concrete geval wil ik in mijn vragen aan de minister de zaak wat opentrekken. Mijnheer de minister, op welke manier wilt u, rekening houdend met het veranderende profiel en engagement van vrijwilligers, het vrijwilligerswerk in het algemeen en dit soort laagdrempelige telefonische hulpverlening in het bijzonder ondersteunen en promoten opdat deze dienstverlening niet in het gedrang komt?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Jans, in uw eerste

vraag wilt u weten op welke manier rekening kan worden gehouden met het veranderende profiel en het engagement van vrijwilligers, en hoe het vrijwilligerswerk kan worden ondersteund. Ik wil daarop het volgende antwoorden. Vrijwilligers spelen uiteraard een belangrijke rol in de samenleving. Zowel bij de autonome vrijwilligersorganisaties als bij het ingebouwd vrijwilligerswerk zorgen vrijwilligers voor een belangrijke bijdrage aan het invullen van de zorgnoden in de welzijns- en gezondheidssector. Vrijwilligers zijn van groot belang voor een zorgzaam Vlaanderen.

Het is inderdaad zo dat nieuwe vrijwilligers voor concrete en kortlopende projecten kiezen. Ze zijn doorgaans minder trouw aan één organisatie en kiezen projecten in functie van hun belangstelling en mogelijkheden. Organisaties spelen daarop in met de organisatie van vorming zodat de vrijwilliger zich op persoonlijk vlak kan ontwikkelen; met een goede verzekering; met een aangename sfeer; met een hoge waardering van de vrijwilliger, enzovoort. Het is belangrijk dat de vrijwilligersorganisaties op een degelijke en kwalitatieve manier omgaan met de vrijwilligers.

In 2009 is een nieuw decreet over het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector goedgekeurd. Een deel van dit decreet is van toepassing op alle vrijwilligersorganisaties in de welzijns- en gezondheidssector. In dit decreet is bepaald dat alle organisaties die met vrijwilligers werken moeten zorgen voor een passend onthaal, een passende vorming, een aanspreekpunt bij de organisatie, een degelijke verzekering en duidelijke afspraken met de vrijwilliger. Op die manier verhogen we de kwaliteit van het vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector. Zo hopen we zowel de traditionele als de nieuwe vrijwilliger aan de organisatie te binden. Momenteel zijn we volop bezig met de finalisering van de uitvoeringsbesluiten van dit decreet. De Vlaamse Regering heeft ze principieel al goedgekeurd en de Raad van State heeft ze al bekeken; ze zijn nu op de terugweg.

Verder subsidiëren we ook de steunpunten voor het vrijwilligerswerk: het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk, de Provinciale Steunpunten Vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel. Zij staan in voor de ondersteuning van de vrijwilligersorganisaties. Organisaties kunnen bij hen met vragen terecht en er wordt regelmatig vorming georganiseerd over diverse thema's die met vrijwilligerswerk te maken hebben, zoals bijvoorbeeld het vrijwilligersmanagement. De steunpunten besteden jaarlijks een deel van hun budget aan de promotie van het vrijwilligerswerk. Vaak kan dit promotiemateriaal door de organisaties worden gepersonaliseerd, zodat het bij de lokale rekrutering van vrijwilligers kan worden gebruikt.

Als schakel tussen de vrijwilligers en de vrijwilligersorganisaties hebben de steunpunten samen de website www.vrijwilligerswerk.be opgericht. Deze site bevat heel wat algemene informatie over het vrijwilligerswerk en ook een vacaturebank waarop zowel vrijwilligers als organisaties kunnen intekenen. Op regelmatige tijdstippen wordt er ook geld vrijgemaakt om een grootschalige communicatiecampagne op touw te zetten. In 2009 liep de campagne met als slagzin "Vrijwilligerswerk... iets voor jou?". Het doel van de campagne was het vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector op een eigentijdse manier in beeld te brengen. Ook de veelzijdigheid van het aanbod aan vrijwilligerswerk werd in beeld gebracht.

In 2011 plannen we ook promotie-initiatieven naar aanleiding van het Europese jaar van de vrijwilliger. Momenteel wordt gestart met de voorbereiding hiervan. Deze initiatieven komen zowel het vrijwilligerswerk in het algemeen, als het vrijwilligerswerk van de centra voor Tele-Onthaal ten goede. Een specifiek aandachtspunt is de kostprijs van de vrijwilliger. Tijdens het sectoroverleg tussen mijn administratie en de Federatie van Tele-Onthaaldiensten is dit reeds aan bod gekomen. Bij mijn bezoek aan Tele-Onthaal Limburg is uitvoerig aangetoond dat het kostenplaatje een groot probleem is. De federatie werkt aan een inventaris van de kosten van de vrijwilligerswerking, en meer specifiek van de verplaatsingskosten van de vrijwilligers. Die worden blijkbaar niet vergoed. Mijn administratie zal deze gegevens

verwerken en hieromtrent een advies formuleren. We zullen dan nagaan of er budgettaire ruimte is om in dit verband iets te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■